

είον δὲ τὸ ἔχειν μέγαν λαμῶν, λαμία & λάμια. Δρα-
 στικοὶ ἢ οἱ ὄρχεις, εἰδωλοποιοὶ εἰς τινὰς ὄρχεις Λαμίας.
 Δῆλον γὰρ, δοῦναι δὲ ἐν β. Λιευκῶν ἵστορεῖ γυναικὰ κα-
 λῶν ἠρέσθαι πλὴν Λαμίας. μιχθέντος δὲ αὐτῆ Διὸς ὑφ'
 Ηρας ζηλοτυπουμῶν αὐτῆς ἐτικτεν δὲ πολλὰ μάλ'. Διόπερ
 δὲ τὸ λυπῆς διύσμωρον γερονέναι καὶ τῶν ἄλλων
 παθῶν ἀναρπάξουσαν διαφθεῖρειν. Πρωκτ' δὲ καμῆ-
 λου.] Θερμόπρωκτος γδ ἢ καμῆλος καὶ λάγνος. καμι-
 λος ἢ τὸ παχὺ χροινίον δὲ τοῦ ἰ. Τοῖς ἠπιάλοις.] ἠ-
 πιάλος τὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος. Αεῖσοφάνης Νεφέλας &
 Θεοσμοφοεαζούλας. ἀμα δὲ ἠπιάλος πυρετοῦ πορόδρο-
 μος. Διόσμος δὲ ἐφσι, δάμων. ἐν ἠπιάλλω καὶ τίφλω
 καὶ εὐόσων καλοῦσι. τὸ δὲ πυρετοῖσιν ἐπιπέλειεν, δὲ τοῦ
 πάθους, ἀλλως. τοὺς ἐλάπτοντας πλὴν πόλιν λέγει ἠ-
 πιάλους & πυρετούς. ταῦτα δὲ εἶδη πυρετῶν. ὡσπερ ἐν
 οὔτοι βλάπτουσι τὰ σώματα, οὕτω καὶ οὔτοι πλὴν πόλιν.
 Πέρυσιν.] Πέρυσιν γδ τὰς Νεφέλας εἰδίδασκεν. ἐν αἷς τοὺς
 πρὸ Σωκράτῳ ἐκαμῶδησεν. ἠπιάλους δὲ αὐτοὺς ἀνό-
 μασεν, εἰς ἀρχότητάς τε καὶ ἐπιστάτους. ἐν ἢ τοῖς Ἰππεύσι, τ'
 Κλέωνα οὐς πρὸ τῶν Νεφέλων καθήκει, τὸ ἢ τοὺς πατέ-
 ρας ἠγχοῦν λέγει δὲ τὸ ἠπύον λόγον τὸ πατραλοῖαν ἢ
 δὲ τὸ ὑπ' αὐτῶν ὡς φσι περὶ τὴν εἰσὶν ἐν Νεφέλας,
 τύπτοντα τὸ πατέρα αὐτῶν.

CHRIST. Τοῖς ἠπιάλοις.] Rigoribus & fe-
 bribus eos comparat, ut enim febres corpus exer-
 cent & tenuant, sic illi prodigiosi ciues rempubli-
 cam, fortassis autem adludit ad illorum maciem &
 pallorem. ἠπιάλον omnes τῶν ἰατρῶν παῖδες faten-
 tur esse rigorem illum febris πορόδρομον. Querque-
 ram febrem vocare possumus. De Epiala febrī cō-
 sulendi medici, sed præcipuè eruditissimus Gor-
 gæus in Definitionibus, Aetius voluit etymon esse
 à marī leuiter primū accedente ad littus, deinde
 vehementius feriente δὲ ἠπίας ἀλός, Non puto
 inde translatum. Quum enim videam Grammati-
 cos ἐπιάλων vel ἐπιάλων vocare τὸ ἠγοπυρετὸν vt
 habes apud Sdam, vt contra ἠπιάλης etiam E-
 phialtes incubus dicitur, ac definiri ἐπιάλων va-
 pore qui in caput recurrit, ex repletionē & cru-
 ditate ortum: malim veriloquium arcessere ab in-
 uasione & insultu, quàm lenis malaciæ affultu.
 deinde Quum hoc loco videantur differre ἠπία-
 λος & πυρετὸς, fortassis ad morbum Ephialtem re-
 ferendum qui præcursor est insanix. Nam & hi
 Demagogi sæpè faciunt vt insaniat populus etiā
 contra ipsos. Πατέρας τ' ἠγχοῦν] Annus erat cūm
 docuerat Nebulas secundas Aristophanes, Archō-
 te Aminia, Nam priores quæ exarchæ fuerunt, ex-
 hibuerat Isarcho Archonte, In illis Nebulis quas
 hodie habemus Strepsiades se dedit in disciplinā
 Socratis, & Phidippidæ filio persuasit vt idem fa-
 ceret, vbi cūm δίκασον & ἀδικον λόγον, vt μέζονα &
 ἠπύονα ostenderet, pulsatus est à filio Strepsiades.
 Hinc est, quod hic ait πατέρας τ' ἠγχοῦν καὶ πά-
 πους ἀπέπεινον, propriè de febribus & rigoribus
 illis, imò ἠπιάλοις quæ suffocandi vim habent, &
 cūm tussi crebra faucibus imminent. Totam verò
 illam fabulam nequissimus Comicus contra sa-
 pientissimum, & si quis alius Græcorum, innocen-
 tissimum Socratem pretio adductus conscripserat
 dignus qui in secundis vt primis Nebulis exigere-
 tur. Mendacia enim scriptoris satis arguit titulus.
 Nos maximè Philosophorum magistri vicem mi-
 serati hoc aliquando pro eo contra hunc Comi-
 cum Epigramma scripsimus, atque hunc tantūm
 de laudibus Aristophanis deruimus cumulum.

Εἰς Αεῖσοφάνω τῶν Σωκράτους.
 κείνους.

Οὔτοι Αεῖσοφάνους πρέπει οὐνομια κάμικη, Πάσα
 Ψευθμένη καὶ τ' Σωκρατικῆς Θφίας.
 Τοῖς πρὸ τ' Μέλιτον τ' ἄνυτον τε νέμων χάειν, αἰνῶ
 Ατθίδος ἔσπουδας οἶτον ἀηδονίδος,
 Τωθάζων ἀδικως, & πλάτλων ψεύδ' εἰσεῖς
 Οὐκ ἐφάνης τελέθων, μάλλον ἀπίστος ἔφους.

Etiam Latinum Epigramma diuersis tamen argu-
 menti verbis scripsimus. Id eiusmodi est:

Pro Socrate contra Aristophanem.

Nil mereā, nisi, supra omnes quos Comica virtus
 Attollit, palmam te meruisse putem:
 Seu quia gratificans Nebuloni fabula Nubes
 Facta tibi in sancti Socratis exitium,
 Futilis & mendax & vanus & impius audis,
 Hoc graue iudicium posteritatis habes.

Σχόλια. Ανῶμοστας] γραμματὰ τινὰ γραφῶν
 των πρὸ ἢ ἠδίκη, ὅτε κατηγοροῦμῶρος καὶ ὁ κατηγορῶν
 ἀποφέρουσι πρὸς πλὴν ἀρχῶν. καλεῖ τὸ ἢ ἔτας, ὅτι ἐκά-
 ληρος αὐτῶν ἀντῶν μιν, ὁ μὲν ἰαλῆθῃ κατηγορήσειν, ὁ δὲ
 ἰαλῆθῃ ἀπολογησέσθαι, ἀλλως. ἀνῶμοστας, γραφὴ κατὰ
 ἴνους ἐνορκος πρὸ ἢ ἠδίκησθαι φσι, διῶμοστας ἢ ὁ ἐκατί-
 ρωθεν γινόμενος ὅρκος τῶν δικαζουμένων. τὸ μὲν ὡς
 πρῶτα δὴ δῶκεν, τὸ ἢ, ὡς ἐκ ἐπραξεν ἀποφάσκεν. ἐξω-
 μοστας δὲ ἀρνησις σὺν ὅρκῳ, ὡς ἀδωματοῦτος ἢ πρὸ
 καρῶν ὄντος αὐτῶν τὸ λειτουργεῖν. Προσκλησεις.] πρὸ
 τὸ προσκαλεῖσθαι ὅτι ἔστιν εἰς συμβάσεις & σὺνθήκας
 καὶ διαλλαγὰς πρὸ καλεῖν.

CHR. Ανῶμοστας,] Quid esset ἀνῶμοστας supra
 monuim⁹, hoc tantū addemus διῶμοσταν fuisse iustu-
 rādū vtrin⁹; datū à reo & actore, quo hic se perfe-
 qui dicebat & agere in reū vt criminis cōfessi, ille
 negare à se factū & probare posse. At verò ἐξωμοστας
 λόγῳ aliud est, nā iurādū erat cū negatione ei⁹ qui
 affirmaret nō posse se aut debere magistratū gere-
 re, hoc Latini eierare mun⁹ vel magistratū dicebāt.
 Προσκλησεις] Sic dicebātur cōditiones q̄ à litigato-
 rib. ate iudiciū litis offerebātur, q̄ velut puocatio-
 nes & hortamēta erāt ad pacta & foedera ineūda.

Σχ. ὡς τὸ Πολέμαρχον.] ὄνομα ἀρχῆς, ἐ τοῖς πολίταις
 ἴσο προσή-φεν, ἀλλὰ τοῖς ξένοις, αἰ γδ ξενικὰ δίκασθαι, ὅτι
 ἴσο Πολέμαρχος εἰσὶ ἴσοι. οἱ ἢ & βοηθείας δεόμενοι, ὅτι τ'
 ἀρχῶν κατέφουον τῶ Πολέμαρχῳ. ἀλλὰ καὶ οἱ κατηγο-
 ροῦντες ἴσων κακώσεως, πρὸς τὸ Πολέμαρχον ἐδικάζον-
 το. κακῆνος εἰεῖνεν. ἀλλως. Πολέμαρχος ἀρχων πρὸς ἄν
 κατηγλυῶντο τῶ ξένους. ἀλλως. ἀρχή τις ἐστὶ παρ' Α-
 θῶναις ἔτω καλυμμένη. ἐστὶ ἢ ἔστ' εἰς τῶ ἀρχόντων.
 διοικεῖ τῶ ἀλλὰ ἴσο, & εἰσαίγει δίκας τῶ, ἴσο τῶ δὲ πο-
 κῆ καὶ κλήρων τοῖς μετόκοις & τὰ ἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ
 ἀρχων ἐστ', ταῦτα τοῖς μετόκοις ὁ Πολέμαρχος κῆπικλή-
 ρων. πρὸ δ' Αἰτωλοῖς τὸ Πολέμαρχον σὺνέβαιεν κλείειν
 τὰς σὺλλας & ποιεῖσθαι ἴσο καὶ ἡμέραν πλὴν διαμταν ὅτι τ'
 πυλώνων. ἐστὶ ἢ καὶ κῆριον ὄνομα ὁ ἴσο λυσιε ἀδελφός.

CHR. ὡς τὸ Πολέμαρχον] Ex nouem Archon-
 tibus vnus erat Polemarchus cui propria cura co-
 gnoscere de peregrinis & inquilinis quales οἱ μέ-
 τοικοι & ἰσοτελεῖς de quibus diximus, & indicabat
 inter eos causas & lites violati & neglecti patrocī-
 nij, vt ex Arist. probat Pollux cui⁹ verba etiā hic se-
 Vu